

תת"ע 9407/05/17 - מדינת ישראל נגד עמית ברק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9407-05-17 מדינת ישראל נ' עמית ברק
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ממויה

המאשימה

נגד

עמית ברק

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 4.12.16 סמוך לשעה 16:35, בכביש 20 מכיוון צפון ק"מ 18, נהג ברכב ולא ציית לתמרור 815 שסומן על פני הכביש, בכך שעבר על השטח המסומן, בניגוד לתקנה 22(א) **לתקנות התעבורה התשכ"א-1961** (להלן: ה"תקנות").

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם הוא בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

ביום 15.1.18 מסר הנאשם כפירה מפורטת. לדבריו, רכב סטה לכיוון נסיעתו והוא נאלץ לסטות אל הקו הצהוב והשול כדי להימנע מתאונה ואין זה ודאי שחצה את השול. עוד ציין כי היה חשוק ושוטרת עמדה במרחק 400 מטרים.

מטעם התביעה העידו השוטרת והוגש דו"ח שנערך על ידה וסומן ת/1.

השוטרת טענה כי אינה זוכרת את האירוע אולם ידעה לומר כי עמדה במרחק של כ- 300 מטרים עת הבחינה בנאשם מבצע את העבירה, עוד העידה כי מדובר בתקופת חורף, מחשיך מוקדם, יש תאורת כביש במקום וכי **"זו הגזרה שלנו"**.

הנאשם העיד כי רכב שנסע לצדו סטה לעברו והוא נאלץ לסטות אל השול על מנת למנוע תאונה. עוד טען כי השוטרת לא יכולה הייתה לראות אותו במרחק בו עמדה לפי שהייתה זו שעת דמדומים ביום גשום.

נתתי דעתי לגרסאות הצדדים מזה ומזה ואני קובעת כי התעורר בי ספק באשר לביצוע העבירה .

העדה לא זכרה את פרטי האירוע ועל כן הוגש הדו"ח שערכה. עיון בת/1 מלמד כי אין כל התייחסות במסמך למרחק בינה לבין רכב הנאשם בעת ביצוע העבירה. על כן יש להתייחס בזהירות רבה להערכת המרחק אשר ניתנה על ידה במהלך עדותה בבית המשפט.

לא בהכרח קיימת סתירה בין שתי הגרסאות. עובדת הסטייה אינה שנויה במחלוקת. אפשר שהגורם לסטייה נעלם מעיני השוטרת בשל המרחק, ותנאי מזג האוויר והתאורה אשר שררו אותה עת.

אני נותנת אמון מלא בדברי הנאשם באשר לסיבה אשר הולוכה אותו לסטייה.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תודיע ותשלח העתק ההחלטה לצדדים.

הדיון הקבוע ליום 24.6.18 מבוטל.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ח, 20 יוני 2018, בהעדר הצדדים